

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 16 19
Tālrunis 16 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 120 (1856)

Svētdien, 1956. g. 7. oktobri

12. gads

Jaunus darba sasniegumus LIELO OKTOBRI SAGAIDDOT

Ik gadus padomju ļaudis Lielās Oktobra Socialistiskās revolūcijas gadadienu sagaida ar izcilēm darba panākumiem, spēcīgāka kā jebkad izvērsas socialistiskā sacensība pirmssvētku dienās. Šogad visa Padomju zemē gatavojas atzīmēt Lielās Oktobra revolūcijas 39. gadadienu. Ar kādām vēlmēm sagaidāsim šo svētku dienu — lūk, par to šodien jāpadomā arī mūsu rajona rūpniecības uzņēmumu un lauku darbaļaudis.

Liels darbs šajās dienās jāveic uzņēmumu, MTS un kolchozu vadībām, partijas un komjaunatnes organizācijām, arodbiedrību vietējam komitejam. To pienākums izraisīt un atbalstīt strādnieku terosmi un aktivitāti laikā, kad tiek pieņemtas socialistiskās sacensības saistības, kā arī uzņemto saistību izpilde.

Atsevišķu rajona rūpniecības uzņēmumu kolektīvi šajās dienās jau uzņēmušies jaunas socialistiskās sacensības saistības par godu Oktobra svētkiem. Ta tas ir finieru fabrika „Vulkans”, MRS un dažos citos. Spraiģa socialistiskā sacensība izvērsusies arī Tāku fabrikā un rajona mašīnu un traktoru stacijās. Mechanizatori sacenšas par rudens lauku darbu ātrāku veikšanu un gūst atzīstamas sekmes. Kables MTS trīs traktoru brigades (brigadieri bb. Šarkovskis, Vollenbergs un Rubenis) jau krietni pārsniegušas gada uzdevumu. Kuldīgas MTS b. P. Aplīna vadītā brigāde gūst teicamus panākumus rudens aršanā.

Sekojošiem piemēriem, spraiģa pirmsoktobra sacensība jāizvērs īkvienu rūpniecības uzņēmumā un kolchozā. Ražošanas sanāksmēs jāapspriež iespējas jaunu paaugstinātu saistību pieņemšanai. Partijas un komjaunatnes or-

ganizācijām, arodbiedrību vietējam komitejam jāpada šo saistību izpilde.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem, kas jāatrisina pirmsoktobra sacensībā ir darba ražīguma kāpināšana, produkcijas kvalitātes uzlabošana. Par to jācinās īkvienu uzņēmumā, kolchozā, mašīnu un traktoru stacijās. Šeit vēl daudz ko var vēlēties no Remontu un celtniecības kantoņa, rajona rūpniecības kombināta un citiem rūpniecības uzņēmumiem.

Teicamus panākumus citā par darba ražīguma kāpināšanu īkviens rūpniecības uzņēmums, kolchozs, vai MTS gūs tad, ja nemēģinā ieviests ražošanā jaunās darbu metodes, apgūst pirmrindnieku darba paņēmienus. Ne mazums pieredzes bagātu darba darītāju — pirmrindnieku ir rajona rūpniecības kombināta, finieru fabrika „Vulkans” un citos rūpniecības uzņēmumos. Panākt, lai pēc viņiem līdzinātos pārējie strādnieki, lūk, tas ir īkviens uzņēmuma vadītājs, partijas organizācijas, arodbiedrību vietējās komitejas uzdevums.

Patlaban svarīgākais rūpniecības uzņēmumiem ir pirms termiņa pabeigt šā gada ražošanas uzdevumu, dot virs plāna vairāk un augstvērtīgāku produkciju. Lūk, tas jāizvirza par galveno uzdevumu, izvērtot sacensību par godu Lielajam Oktobrim.

Kolchozos, gatavojoties Oktobra Revolūcijas 39. gadadienas sagatavošanai, jāizvērs spraiģa cīņa par ātrāku lauku darbu pabeigšanu. Darbā prasmtgt jāiesaista īkviens kolchoznieks un talcinieks, lai nepaliktu nenovākts neviens hektars kartupeļu un cukurbiešu, lai ganāmpulkus apgādātu ar pletiekamiem barības krājumiem, lai visu augsni uzartu rudenī.

Par godu Oktobra revolūcijas 39. gadadienai

Sacentisies cechs ar cechu

Ar jaunām darba vēlmēm Oktobra revolūcijas 39. gadadienu gatavojas sagaidīt finieru fabrika „Vulkans” kolektīvs. Cechu kolektīvi, kopā ar arodbiedrības vietējo komiteju un partijas pirmorganizāciju, apsprieduši savas iespējas, pieņem socialistiskās sacensības saistības. Tā lobīšanas-zāvēšanas-fugošanas cecha kolektīvs (cecha priekšnieks b. Gipters) izsauca uz socialistisko sacensību par godu Oktobra revolūcijas 39. gadadienai izejvielu cecha ļaudis (cecha priekšnieks b. Dārznieks). Biedra Giptera vadītā cecha ļaudis apņemas pilnīgi novērst

diktāvi, pārstrādāt klučus pēc sortimenta pieprasījuma, oktobra mēneša plānu izpildīt līdz 30. oktobrim.

Arī galdnieku plašu cecha kolektīvs (cecha priekšnieks b. Gailis) ieslēdzās socialistiskajā sacensībā ar zāģētavas nodaļu par oktobra mēneša plāna izpildi pirms termiņa un izlaižamās produkcijas kvalitātes koeficienta paaugstināšanu. Socialistiskās sacensības saistības par godu Oktobra revolūcijas 39. gadadienai turpina uzņemties citi cechi un atsevišķi strādnieki.

E. Hibners, finieru fabrika „Vulkans” normētājs

Sacensība kļūst spraigāka

Nodrošināt sestās piecades pirmā gada plāna izpildi pirms termiņa — ar tādu apņemšanos strādā Kuldīgas MRS kolektīvs. Gatavojoties Lielās Oktobra Socialistiskās revolūcijas cienīgai sagatavošanai, uzņēmuma strādnieki, inženiertehniskie darbinieki un kalpotāji arvien spraigāku izvērs socialistisko sacensību, lai svētkus sagaidītu ar jauniem darba panākumiem.

MRS kolektīvs ieslēdzies socialistiskajā sacensībā ar Igaunijas PSR Tartu MRS kolektīvu par otrā pusgada plāna pārsniegšanu. Esam apņēmušies otrā pusgada plānu līdz gada beigām izpildīt par 108 procentiem un dot virs plāna produkciju par vairāk nekā 400 tūkstoš rubļiem. Uzdevumu koksnes izvešanā esam apņēmušies veikt līdz 15. decembrim, līdz gada beigām virs plāna izveidot 2500 kbm, bet koksnes izvešanā

pēc jaunās progresīvās metodes — stumbros — līdz 5. decembrim, virs plāna dodot 5 tūkstoš kubikmetru. Divas reizes mēnesī ar Tartu MRS apmainām socialistiskās sacensības rezultātus. Līdzšinējie rezultāti rāda, ka Kuldīgas MRS sacensībā iet priekšgalā. Tā uz 15. septembri otrā pusgada uzdevumu sagatavošanā bijām izpildījuši par 40 procentiem, bet Tartu MRS — par 30,5 procentiem. Kokmateriālu pievešanu bijām veikuši par 47,8 procentiem, bet Tartu MRS — par 43,5 procentiem. Arī kokmateriālu izvešanā esam nedaudz aizsteigušies priekšā Tartu MRS kolektīvam.

Šinīs dienās saņemsim ziņas par Tartu MRS kolektīva darba rezultātiem septembra otrā pusē, tad varēsim salīdzināt ar mūsu darba rezultātiem.

G. Akermane, Kuldīgas MRS tehniķe

~ PIRMINDAS ĻAUDIS ~

Audēja Velta VEISBERGA

Katra ienācēja uzmanību Kuldīgas tūku fabrikas caurlaides telpā saista lozungs — Sekosim Latvijas PSR labākās audējas Veltas Veisbergas piemēram.

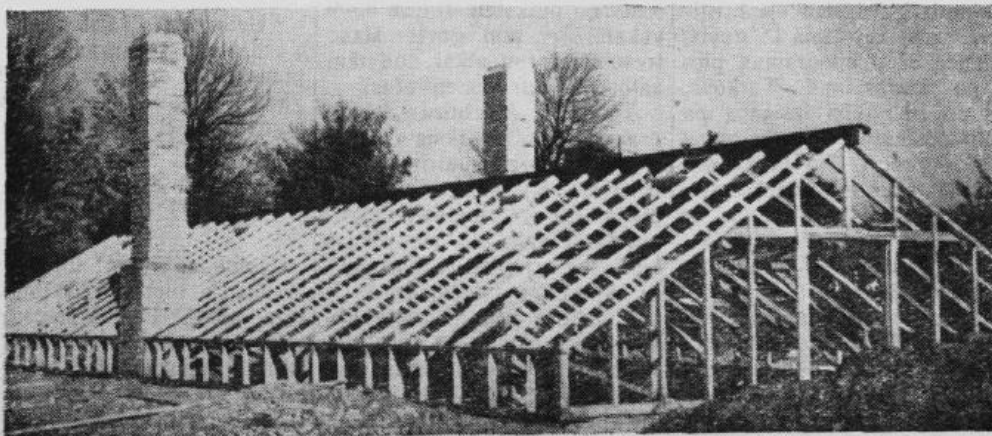
Velta Veisberga Kuldīgas tūku fabrikā strādā no 1953. gada jūnija. Aust viņu apmācīja vecākā audēja Līze Kinda. — Sākumā man likās, ka aust neiemācīšos, taču vēlāk pārliecinājos, ka tas nemaz nav tik grūti, — stāsta Velta. Apmācības laikam paredzēti seši mēneši, taču Velta aušanas māku apguva piecos mēnešos un sāka patstāvīgi strādāt. Neilgā laikā enerģiskā meitene izvīrījās par vienu no labākām audējām fabrikā, bet tagad republikā. Viņa iemācījusies veikli un ātri apmainīt atspolēs tukšās savītes pret pilnām, ātri sasiet notrūkušos diedziņus. Uzmanīgi sekojot stelli gai-tai, tā panākusi, ka audumu kvalitāte ir teicama.

Katru mēnesi Velta ne tikai izpilda plānu, bet pārsniedz to.

Par godu Lielās Oktobra Socialistiskās revolūcijas 39. gadadienai, Velta apņēmusies mēneša plānu izpildīt par 135 procentiem.

Velta Veisberga ne tikai priekšzīmīgi strādā, bet arī aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, ir fabrikas arodbiedrības austuves cecha grupordze un savus pienākumus izpilda labi. Jaunie aktīvi piedalās deju kolektīva un kora nodarbībās.

I. Ozola

Attēlā: skats uz jauno siltumnieku.

Molotova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa ļaudis nolēmuši plaši attīstīt saimniecības palīgozāres. Realizējot šo plānu, jau nākošā gada pavasarī pilsētas tirgum paredzēts piegādāt agrīnos sīpollokus, redīsus, salātus, bet maijā arī gurķus. Pašreiz straujos tempos rit siltumnīcas celtniecība. Ārējais korpuss un apkures ierīces jau uzceltas. Drīz pabeigs arī iekšējos izbūves darbus un uzsāks materiālu sagatavošanu lecekšu ierīkošanai.

(A. Sūnas teksts un foto.)

RUDENS padomju saimniecībā «VĀRME»

No Kabiles cauri kolchoza „Grauds” laukiem liču loču vijas ceļš. Tas ved uz padomju saimniecību „Vārme”. Neskatoties uz lietaino laiku, ceļš ir samērā labs un automašīna strauji traucas uz priekšu. Taču tikko sākas padomju saimniecības „Vārme” lauki, mūsu „gaziks” ienirst dziļā dubļu pelķē. Automašīnā ar lielām grūtībām mēs nevībraucām, bet, pareizāki sakot, rāpjamies uz priekšu ar 5 km ātrumu stundā.

Beidzot esam saimniecības centrā. Neskatoties uz to, ka šijā smalks lietus, it visur redzējam čaklus darba darītājus, kas, spītējot laikam, cenšas novākt bagātīgi izaudzēto ražu.

Ir 2000 tonnas skābbarības

—Vēl nekad mūsu brūnālām nebija tik mazas barības devas kā pagājušajā ziemā, — stāsta direktors b. Vaivads. — Lai rastu izeju šogad galveno vērību pievērsām skābbarības kultūru sējai un āboliņa sējumu paplašināšanai. Direktors pastāsta, ka pavasari 280 ha apsēja ar kukuruzas, saulespuķu un zirņu mistru, 150 ha aizņēma tīrās kukuruzas lauki, bet āboliņa sējumi — 800 ha. Neskatoties uz sliktu vasaru, saimniecības laudis nežēloja spēkus, lai no visas sējumu platības izaudzētu labas zaļās masas ražas. Vislabāk savus skābbarības kultūru sējumus kopa brigadieru Ēkupa un Saulgrieža vadītās laukkopības brigāžu laudis. Viņi atsevišķos laukus izaudzēja pat 600 — 700 centnerus zaļās masas uz hektāra.

Septembra beigās īsi pirms salnām sākās masveida skābbarības kultūru novākšana. No dienas dienā tika nodarbināti četri skābbarības griezēji, turpat 10 zirgu plaujmašīnas, bet zaļās masas pievešanai līdztekus zirgu transportam izman-

toja arī vairākas smagās automašīnas. Darbs sekmējās. Vīsu priekšgalā gāja pirmrindas traktorista b. Čičinska vadītā skābbarības smalcināmā agregāta apkalpe. Dienā tas sasmalcināja līdz 20 tonnām zaļās masas. Vēl jāatzīmē, ka padomju saimniecības laudis lieluvēribu pievērsa sagatavojamās skābbarības kvalitātei. Lai pavairotu rūgšanas procesu, pie sasmalcinātās masas pieleja piena suliņas un nedaudz milts.

Oktobra pirmajās dienās skābbarības sagatavotāji svinēja darba uzvaru — tvertnēs ielikts 2000 tonnas zaļās masas. Salīdzinot ar pagājušo gadu tas ir 5—6 reizes vairāk. Taču vēl joprojām skābbarības sagatavošana turpinās. Pavisam šogad padomju saimniecībā paredzēts sagatavot ap 3 tūkstoši tonnas skābbarības.

Viņi ir labākie

Šodien, kad jau ik pēc stundas mainās lietus gāzes ar sauli, lauku darbarūkiem vajadzīga liela izturība, lai, cīnoties ar dabas untumiem, pēc iespējas vairāk padarītu. Šo centīgo ļaužu vidū jāmin centra brigades strādnieki Krišs Kālis, Jānis Helvīgs, Krišs Saulgriezis, Velta Groza, Velta Zeberga un daudzi citi strādnieki.

Lieli palīgi viņiem ik dienas ir traktoristi Žanis Zvirbulis, Imants Lidkins, Jānis Čičinskis, kombainieris Alberts Siliņš un citi.

Pateicoties viņu kopējam pūlēm, visi plānotie ziemāji 600 hektaru platībā tika apsēti labā agrotehnikā laikā. Papildus plānotajam zaļbarībai iesējusi vairāk nekā 100 ha ziemas rudzus. Kopīgiem spēkiem ar pārējiem saimniecības laukkopjiem viņi nogurstoši strādā arī pie izaudzētās ražas novākšanas. Uz 3. oktobri labība bija noplau-

ta no 820 hektaru lielas platības. No 620 hektaru platības graudaugi savesti šķūņos, bet no 430 hektariem jau izkulta un graudus steidz nokaltēt un atbērt apcirkņos.

Šajās dienās ir uzsākta arī kartupeļu novākšana. To stādījumi aizņem ap 60 hektaru. Kartupeļu rakšanā pašreiz tiek nodarbinātas 4 kartupeļu rokamās mašīnas. Tās apkalpo ap 100 cilvēku no padomju saimniecības, Rīgas elektrotehniskā un Saldus zooveterinārā tehnikuma.

Padarīts ir daudz, taču arī laiks negaida, tādēļ ražas novākšanas tempi vēl jākāpina.

Visas rezerves vēl netiek izmantotas

Vēl laukos stāv vairāk nekā 400 hektaru nievēktās labības. Arī jāpļauj ir turpat 200 hektaru. Sakarā ar sliktiem laika apstākļiem, šie darbi stipri iekavējās. Pareizi ražas novākšanā šodien tiek izmantoti 5 kombaini, 6 zirgu vilkmes labības plaujmašīnas. Taču atklāti runājot jāsaka, ka tas ir daudz par maz. Saimniecībā ir taču 10 brigades un iznāk tā, ka katrā brigādē nestrādā pa labības pļāvējam. Pļāvēju ir, arī zirgu netrūkst, tikai galvenais, tie jālaiž darbā, jo nevar gaidīt kamēr kombaini visu nopļaus.

Vēl pārmērumus pelna saimniecības vadošie darbinieki, kad līdz šai dienai dīkstur 4 kartupeļu rokamās kombainus. Direktors gan cenšas aizbildināties, ka minētos kombainus tikai tādēļ pašreiz nevar izmantot, ka to vilcēji — traktori ar rugaines. Taču faktiski apstrid arī to, jo uz 3. oktobri bija uzartas tikai pāris 10 hektaru rugaines.

Par visu rezervju izmantošanu šajās karstajās ražas novākšanas dienās padomju saimniecībā „Vārme” vadošajiem darbiniekiem ir nopietni jāpadomā. A. Petrovs

MUMS RAKSTA

Par skolēnu talkām

Katru rudenī rajona skolas piedalās kolchozos ražas novākšanā.

Dažreiz nākas sastapties ar vienu otru kolchoza vadītāju un kolchoznieku, kuri aiz neapdomības izsakās, ka skolēni vairāk apdē, nekā padara. Tādus dzirdētus izteicienus bērni ļoti sāpīgi uztver un pārdzīvo. Sevišķi sāpīgi ir tad, ja bērni visu laiku apzinīgi strādājuši kolchoza laukos.

Pusaudži līdz 18 gadiem var tikt nodarbināti 6 stundas dienā, pie tam viņu darbu apmaksā kā astoņstundu darbu.

Šoruden Snēpeles vidusskolas 8. klases skolēni citīgi strādā kolchoza „Jaunā gvarde” cukurbiešu laukā. Pieaugušo norma cukurbiešu novākšanā no plkst. 9—17 ar vienu stundu pusdienas pārtraukumu ir 7 centneri biešu (izvilkt un nodarināt). Bērni

spēj sagatavot tikai ap 2 centneriem biešu. Kartupeļu novākšanā normu izpildīt vieglāk. Svaigā gaisā izkustējušies un izstrādājušies, bērniem ir liela apetīte.

Mūsu skolā bērniem kopgaldā atļauj ēst cik viņi grib un četreizēja bērnu ēdināšana dienā izmaksā ap 4,60 rubļu. Ar šādu pašu izmaksu vai pat lētāk vajadzētu prast saimniekot arī kolchoziem. Tad arī nebūtu vienu otru reizi jādzird bērniem aizvainojošas runas, ka bērni vairāk apdē nekā pastrādā.

Skolēniem jārada apstākļi kolchozos, lai tie iemīlētu lauku darbus. Skolotāju vārdi vien nespēj ieaudzināt bērnos mīlestību par lauku darbiem, bet to jāpalīdz darīt arī kolchoziem, cienot bērnu darbu talkās.

J. Kazaks,

Snēpeles vidusskolas direktors

Vairāk godīguma žurnālu sadalē

Par cik mācu vidusskolā literatūru un vadu literāro pulciņu (bet tādi mēs vadojam un literatūras komisijā esam vairāki cilvēki), gluži dabīgi, ka interesējos par visu, kam sakars ar literatūru. Nolēmu abonēt žurnālu „Inostrannaja literatura”. 1955. gada 26. septembrī aizgāju uz Kuldīgas Preses Apvienības nodaļu un izteicu savu vēlējumu. Nodaļas priekšnieks b. Citovičs man paskaidroja, ka rajonam piešķirts šis žurnāls tikai viens eksemplars, kuru iepriekšējā gadā abonējis pilsonis Strazds. Uz šī pamata viņam arī šogad aizsūtīts paziņojums, lai nenokavē parakstīšanos. Līdz ar to man nesot nozīmes nekā šai lietā darīt, jo pasta paziņojumu nevarot atsaukt. Tā jau pirms pirmā oktobra bija jāzaudē cerības par žurnālu.

Drošs paliek drošs — šā gada septembra vidū devos vēl uz pastu b. Citovičam atgā-

dināt par žurnālu, bet 1. oktobrī ieradās pasūtīt. Par cik rīta pusē biju aizņemta darbā, varēju tur ierasties tikai pēcpusdienā. Taču atkal nodaļas priekšnieks teica, ka neko nevarot darīt, jo žurnālu no rīta pasūtījis rūpkombināta direktors b. Strazds. Noskaidroju, ka b. Strazds žurnālu nav pasūtījis agrāk par 2. oktobri. Rodas jautājums: kādas monopoltiesības gadu no gada uz žurnālu „Inostrannaja literatura” pilsonim Strazdam piešķir laikrakstu nodaļas priekšnieks b. Citovičs? Pie tam — vai arī agitācijas un propagandas daļas darbiniekiem nevajadzētu rūpīgāk pasekot tiem žurnāliem, kurus rajonam piešķir pa vienam eksemplaram, lai tie tiešām nonāktu vajadzīgākā vietā, kur tos var lasīt plašākas masas?

V. Grīma,

Kuldīgas 1. vidusskolas literatūras skolotāja

Vissavienības lauksaimniecības izstādē

Kolchoza „JSKRA” sasniegumi

Gorkijas apgabala Bogorodskas rajona kolchozs „Iskra” audzē Gorbatovas sarkanās govīs, kas iegūtas, krustojot vietējos lopus ar Tirolas šķirni. Šo govju piens satur daudz tauku, un gaļa ir augstvērtīga.

Gorbatovas sarkano govju dzīvsvārs ir 350—500 kilogramu, bulļu dzīvsvārs — 700—900 kilogramu. Govis dod caurmērā 3500—4500 kilogramus piena gadā, pie kam tauku saturs tajā ir 4—4,4 procenti. Labākās govīs dod 5—7 tūkstošus kilogramu piena gadā.

Kolchozs „Iskra” par galveno saimniecības nozari izvēlējis piensaimniecību un šajā jomā kļuvis par Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībnieku. Kolchoza fermās ir vairāk nekā 500 liellopu, tai skaitā 245 govīs. 1955. gadā šis lauksaimniecības arteļs uz katriem 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ieguva 313 centnerus piena un 34 centnerus gaļas.

Pastāstīsim par dažiem šīs priekšzīmīgās saimniecības sasniegumiem.

Kolchoza „Iskra” biedri izveidojuši stabili lopbarības bazi. Izslaucot no katras govīs caurmērā 3404 kilogramus piena, kolchozs ik gadus izbaro vienai govij 16 centnerus salmu un siena, 20 centnerus skābbarības, 10 centnerus kartupeļu, 25 centnerus zaļās masas un 11,3 centnerus koncentrātu. Ziemā lopi novietoti tipveida mūra kūtiņās. Tajās ierīkota automatiskā dzirdināšana. Dodot lopiņiem rupjo barību, tai liek klāt sāli un klijas.

Vasarā govīs laiž labās ganības, pie tam kā papildbarību dod zaļo masu: lucernu, āboliņu, vīķauzas un Sudanas zāli. Visproduktīvākās govīs gana atsevišķi, ne tālāk kā pusotru kilometru no fermas.

Ziemā, kad izslaukums ir 22 kg piena dienā, govij vienā diennaktī dod 4 kilogramus vasarāju salmu, 11 kilogramu kartupeļu, 17 kilogramu skābbarības, 2 kilogramus

klijas, 2 kilogramus eļļas raugu, 2 kilogramus kombinētās barības un 40 gramu sāls.

Cietstāvošām govīm diennakts deva ir 5 kilogrami siena, 4 kilogrami salmu, 3 kilogrami klijas un sulīgā barība.

Šāda barošanas sistēma dod iespēju iegūt diezgan lielu izslaukumu cauru gadu.

1955. gadā vislabākos panākumus guva slaucēja L. Bļinova, kas, kopdama 11 govīs, izslauca 3700 kilogramus piena no katras un L. Turkova, kas no 10 govīm izslauca pa 5 tūkstošiem kilogramu piena ar 4,26 procentiem tauku saturu. Izstādes galvenā komiteja apbalvojusi b. Turkovu ar Lielo zelta medaļu un piešķirusi viņai kā premiju automašīnu „Pobeda”.

Slaucējas b. Bļinova un b. Turkova pārtrauca slaukt govīs 50—60 dienas pirms atnešanās, bet vajākas govīs — 75 dienas pirms atnešanās, pie kam jau 5—6 dienas pirms aizlaišanas tām vairs nedeva

sulīgo un koncentrēto barību. Pēc aizlaišanas sulīgās un koncentrētās barības devas atjaunoja desmit dienu laikā.

Dienas režīms fermās tiek stingri ievērots. Vasarā ietur šādu dienas režīmu. Pulksten 2 govīs dzen ganībās, pulksten 6 slauc un dod tām zaļo masu. Tad govīs atkal gana līdz pulksten 10 no rīta un pēc tam sadzen kūtiņās un dod papildbarību. Pulksten 12 slauc otrreiz. Pašā karstākajā laikā govīs atpūšas. Pēcpusdienā tās gana no pulksten 4 līdz 8—9 vakarā. Pēc tam govīs slauc trešo reizi un atkal dod tām zaļbarību un koncentrātus.

Tādējādi kolchoza „Iskra” praksē visbūtiskākais ir tas, ka govīs pareizi baro un kopj, laikā aizlaiž, ievēro zootehniskos un veterināros noteikumus atnešanās un slaukšanas laikā, kā arī rūpējas par govju savlaicīgu aplecināšanu.

Kolchozā gandrīz pilnīgi likvidēta govju ālavība. Tas panākts, labi barojot govīs visu gadu. 1955. gadā no katrām 100 govīm iegūti 95 teļi.

Veselos teļus tur neapsildītās mitnēs un bagātīgi ēdina.

Izstādē var redzēt lieliskus Gorbatovas sarkano govju eksemplarus, ko izaudzējis kolchozs „Iskra”. Tāda ir, piemēram, piecus gadus vecā elites rekordiste „Jolka”. Pirmā laktācijas perioda 300 dienās tā devusi 4235 kilogramus piena ar 4,36 procentu tauku saturu. Tās svārs ir 445 kilogrami. Elites rekordiste „Kartinka” pirms laktācijas 300 dienās devusi 4263 kilogramus piena ar tauku saturu 4,1 procentus. Tās svārs — 478 kg.

Uzmanību saista tas, ka Gorbatovas sarkano govju piens satur daudz tauku. 1955. gadā kolchozs no 245 govīm ieguva 884 tūkstošus kilogramu piena ar 4,26 procentu tauku saturu. Ienākums no katras govīs bija 6796 rubļi.

Kolchoza „Iskra” un tā pirmrindnieku pieredze ir ļoti vērtīga, un tā jāievieš visos mūsu zemes kolchozos un padomju saimniecībās.

V. Sošins,

Liellopu paviljona zootehniķis

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem Kuldīgas MTS zonas kolchozos laikā no 1955. g. I. X līdz 1956. g. I. X

Iepem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govju litros	Iepem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidēji no govju litros
1.	V. Kulberga	„Latvijas strēlnieks“	2678	98.	O. Rotkalis	„Padomju Latvija“	1369
2.	T. Zile	„Latvijas strēlnieks“	2394	99.	B. Račevska	Raiņa v. n.	1368
3.	O. Klestrova	Lisenko v. n.	2234	100.	A. Vitola	Lisenko v. n.	1356
4.	A. Kesenfelde	Mičurina v. n.	2223	101.	K. Šice	Raiņa v. n.	1335
5.	A. Ķimene	Molotova v. n.	2181	102.	J. Vitoliņa	„Brīvais ceļš“	1334
6.	A. Sprōge	„Komunars“	2091	103.	M. Taube	„Sarkanā zvaigzne“	1325
7.	A. Rikīte	Mičurina v. n.	2058	104.	L. Jansone	Mičurina v. n.	1319
8.	M. Zariņa	„Komunars“	2003	105.	A. Reimane	„Boļševiks“	1318
9.	L. Blūma	„Traktorists“	1984	106.	O. Dieziņa	„Aktivists“	1309
10.	A. Repele	„Komunars“	1912	107.	H. Zariņa	„Boļševiks“	1293
11.	L. Peskopa	„Komunars“	1881	108.	E. Eida	Raiņa v. n.	1290
12.	L. Liepiņa	„Socialisma ceļš“	1868	109.	L. Skudrite	„Ciņa“	1286
13.	A. Grīniņa	„Komunars“	1868	110.	A. Spulģīte	„Padomju Latvija“	1284
14.	K. Žagare	„Ciņa“	1853	111.	E. Balode	Lisenko v. n.	1277
15.	A. Andersone	„Latvijas strēlnieks“	1818	112.	M. Gulbe	„Jaunā gvarde“	1270
16.	A. Adamsone	Lisenko v. n.	1815	113.	G. Birze	„Sarkanā zvaigzne“	1268
17.	Ž. Stachoviča	Raiņa v. n.	1810	114.	K. Karneviča	„Abava“	1265
18.	M. Kope	Mičurina v. n.	1809	115.	A. Jēkabsons	Ždanova v. n.	1263
19.	B. Jasinoviča	„Latvijas strēlnieks“	1802	116.	Dz. Bērica	„Brīvais ceļš“	1259
20.	V. Leismane	„Ciņa“	1797	117.	A. Saulgrieze	„Brīvais ceļš“	1254
21.	E. Liepa	„Jaunā gvarde“	1796	118.	A. Bumbiere	„Socialisma ceļš“	1252
22.	M. Grīniņa	Lisenko v. n.	1791	119.	Ie. Zemskalne	„Jaunā gvarde“	1241
23.	V. Sprōge	„Komunars“	1789	120.	M. Lapsa	„Sarkanā zvaigzne“	1240
24.	L. Koka	„Ciņa“	1775	121.	A. Kleina	„Brīvais ceļš“	1217
25.	I. Kesenfelde	Mičurina v. n.	1763	122.	E. Feldberga	„Padomju Latvija“	1214
26.	A. Skore	„Aktivists“	1757	123.	F. Segliņa	„Brīvais ceļš“	1202
27.	M. Rugāja	„Ciņa“	1756	124.	Dz. Rotkale	„Padomju Latvija“	1201
28.	M. Ungere	„Komunars“	1756	125.	A. Ibergis	„Jaunā gvarde“	1200
29.	A. Reisa	„Sarkanā zvaigzne“	1750	126.	E. Stepe	„Boļševiks“	1191
30.	M. Vichmane	„Ciņa“	1748	127.	L. Lēvalde	„Boļševiks“	1188
31.	K. Lipsne	„Traktorists“	1721	128.	G. Bārdiņa	„Proletarietis“	1184
32.	G. Būda	„Komunars“	1720	129.	V. Vecpīle	„Sarkanā zvaigzne“	1177
33.	K. Leimane	„Sarkanā zvaigzne“	1710	130.	M. Bergmane	„Jaunā gvarde“	1175
34.	K. Žagare	„Ciņa“	1707	131.	A. Saulgrieze	„Brīvais ceļš“	1166
35.	M. Tambore	„Ciņa“	1699	132.	I. Miltoviča	„Aktivists“	1165
36.	A. Novicka	„Traktorists“	1697	133.	V. Steinberga	„Brīvais ceļš“	1165
37.	A. Pūpola	Raiņa v. n.	1693	134.	A. Jēkabsons	„Sarkanā zvaigzne“	1149
38.	L. Kalniņa	Lisenko v. n.	1685	135.	M. Kiršteine	Molotova v. n.	1149
39.	C. Jansone	„Ciņa“	1682	136.	Z. Cimmermane	„Sarkanā zvaigzne“	1147
40.	M. Liniņa	„Socialisma ceļš“	1662	137.	A. Rozenberga	„Boļševiks“	1143
41.	L. Brūmane	Raiņa v. n.	1655	138.	M. Harpa	„Aktivists“	1133
42.	A. Bulava	„Traktorists“	1648	139.	P. Siļķe	Mičurina v. n.	1129
43.	M. Štrombacha	„Socialisma ceļš“	1645	140.	Ie. Hartmane	Lisenko v. n.	1129
44.	E. Jankovska	„Traktorists“	1640	141.	A. Stepe	„Boļševiks“	1123
45.	E. Strautmane	„Komunars“	1630	142.	A. Rotkale	„Padomju Latvija“	1122
46.	L. Blūma	„Traktorists“	1628	143.	B. Grīniņa	„Aktivists“	1118
47.	V. Gaile	„Latvijas strēlnieks“	1627	144.	L. Balandina	„Abava“	1117
48.	V. Leimane	Lisenko v. n.	1624	145.	Ie. Kruķe	„Brīvais ceļš“	1113
49.	E. Balode	„Latvijas strēlnieks“	1623	146.	E. Ventniece	„Socialisma ceļš“	1106
50.	G. Strautmane	„Komunars“	1616	147.	V. Dzērve	„Brīvais ceļš“	1091
51.	E. Jasinoviča	„Latvijas strēlnieks“	1612	148.	A. Kudiņa	„Proletarietis“	1085
52.	R. Limbaite	Mičurina v. n.	1601	149.	A. Elbere	Ždanova v. n.	1083
53.	M. Licite	Molotova v. n.	1600	150.	I. Vecpīle	„Sarkanā zvaigzne“	1081
54.	A. Rubene	„Ciņa“	1591	151.	A. Robežniece	„Brīvais ceļš“	1076
55.	E. Gaule	Lisenko v. n.	1587	152.	A. Vilmane	„Jaunā gvarde“	1073
56.	E. Tēvaine	„Latvijas strēlnieks“	1587	153.	Ie. Paipala	Molotova v. n.	1072
57.	Ie. Sulca	„Traktorists“	1581	154.	M. Trofimova	„Boļševiks“	1068
58.	L. Lazdiņa	Molotova v. n.	1580	155.	M. Medveckaja	Ždanova v. n.	1066
59.	O. Tigere	Raiņa v. n.	1575	156.	L. Kestere	„Jaunā gvarde“	1066
60.	A. Gebauera	„Traktorists“	1573	157.	L. Tinte	„Brīvais ceļš“	1065
61.	Ie. Laktauera	„Socialisma ceļš“	1568	158.	I. Semule	„Sarkanā zvaigzne“	1064
62.	L. Strujevica	„Komunars“	1565	159.	I. Akerfelde	„Boļševiks“	1045
63.	M. Birģele	Mičurina v. n.	1545	160.	Ž. Bērica	„Jaunā gvarde“	1040
64.	M. Zvirbule	„Socialisma ceļš“	1841	161.	V. Zute	„Sarkanā zvaigzne“	1038
65.	Dz. Ķimele	„Latvijas strēlnieks“	1540	162.	A. Zeltiņa	Ždanova v. n.	1037
66.	M. Garokalna	Mičurina v. n.	1522	163.	M. Korsīte	„Aktivists“	1033
67.	V. Kāģe	„Aktivists“	1521	164.	M. Lapsa	„Sarkanā zvaigzne“	1032
68.	D. Rozentale	„Aktivists“	1520	165.	A. Ābele	„Socialisma ceļš“	1029
69.	V. Pulkstene	„Ciņa“	1519	166.	I. Birze	„Sarkanā zvaigzne“	1023
70.	V. Šplīte	„Socialisma ceļš“	1491	167.	Z. Freimane	„Jaunā gvarde“	1012
71.	D. Andersone	„Latvijas strēlnieks“	1489	168.	H. Ibergis	„Proletarietis“	1002
72.	E. Strēlniece	„Traktorists“	1488	169.	L. Eglīte	„Padomju Latvija“	975
73.	Dz. Baumanē	„Komunars“	1484	170.	A. Šteinberga	„Brīvais ceļš“	958
74.	A. Jermacane	Raiņa v. n.	1479	171.	M. Kulbare	„Brīvais ceļš“	939
75.	L. Uljaņonoka	Mičurina v. n.	1468	172.	O. Eidmane	„Boļševiks“	932
76.	M. Padrevica	Lisenko v. n.	1463	173.	I. Bulava	Ždanova v. n.	928
77.	I. Baika	„Latvijas strēlnieks“	1452	174.	L. Vilmane	„Jaunā gvarde“	903
78.	A. Skrube	„Sarkanā zvaigzne“	1450	175.	L. Smiltiece	„Latvijas strēlnieks“	889
79.	M. Kazaka	„Boļševiks“	1438	176.	O. Eglīte	„Padomju Latvija“	879
80.	M. Kārklīņa	„Sarkanā zvaigzne“	1736	177.	N. Zeltiņa	Ždanova v. n.	860
81.	V. Deržava	Lisenko v. n.	1435	178.	L. Jēkabsons	„Aktivists“	847
82.	E. Mollere	Raiņa v. n.	1434	179.	A. Ercuma	„Aktivists“	843
83.	A. Cine	„Jaunā gvarde“	1434	180.	M. Baika	„Aktivists“	836
84.	M. Balandina	„Abava“	1433	181.	A. Strēlniece	„Abava“	823
85.	J. Spulģītis	„Padomju Latvija“	1430	182.	Ie. Grīniņa	„Aktivists“	790
86.	H. Beināre	Mičurina v. n.	1429	183.	E. Kraule	„Ciņa“	789
87.	A. Jēkabsons	Mičurina v. n.	1422	184.	M. Kraule	„Ciņa“	778
88.	I. Berķe	„Ciņa“	1416	185.	A. Roze	„Proletarietis“	768
89.	A. Kronberga	„Jaunā gvarde“	1411	186.	A. Cirule	„Boļševiks“	761
90.	O. Āboliņa	„Jaunā gvarde“	1408	187.	Z. Bergmane	„Jaunā gvarde“	758
91.	P. Zibina	Mičurina v. n.	1399	188.	J. Čiekuse	„Aktivists“	739
92.	E. Zalkovska	Mičurina v. n.	1398	189.	L. Balode	Ždanova v. n.	719
93.	R. Grīniņa	Lisenko v. n.	1392	190.	E. Freimane	Ždanova v. n.	711
94.	L. Fektere	Mičurina v. n.	1390	191.	E. Leite	Molotova v. n.	677
95.	V. Rode	Lisenko v. n.	1386	192.	E. Zalkovska	Mičurina v. n.	671
96.	L. Breskava	„Jaunā gvarde“	1384	193.	A. Grinberga	„Aktivists“	664
97.	G. Grinfelde	„Ciņa“	1380	194.	E. Puškundze	Ždanova v. n.	554

MŪSU
REPUBLIKĀTraktorur remontē
cauru gadu

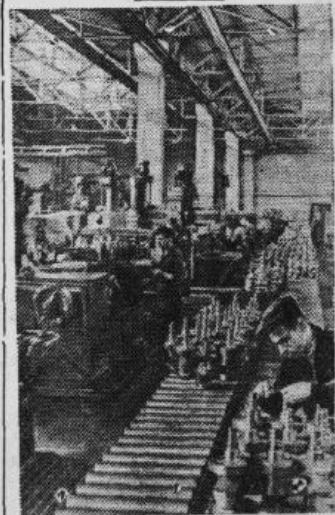
LIVĀNI (LTA). Kolchozā „Draudzīgais Maijs“ labi strādā Livānu MTS traktoriisti Pēteris Gavars un komjaunietis Valcavs Upenieks. Pārēķinot mikstā arumā, viņi gada normā paredzēto 1.100 hektaru vietā apstrādājuši 1.289 hektarus, ietaupot apmēram pus-tonnas naftas produktu. Savu traktoru mehanizatori nodevuši kapitalremontā. Pēc sešām septiņām dienām tas kolchozā atkal turpinās rudens aršanu.

MTS darbnīcas nav lielas, un reizē remontēt vairākus traktorus ir grūti. Lai bez steigas un labi izremontētu visus traktorus un lauksaimniecības mašīnas, mašīnu un traktoru stacijā izstrādāts grafiks, kurā paredzēts remontdarbus veikt cauru gadu. Pēdējās dienās vien pabeigti trīs traktoru „DT-54“ kapitalremonti. Visi mehanizatori, kas strādā ar šiem traktoriem, jau izpildījuši savus gada uzdevumus.

Traktorur remontē pēc mezglu metodes, un šajā darbā piedalās arī traktoriisti, kas ar tiem strādā. Remontēšanā tiek izmantoti gūstātšlēdznieki bb. Jeremejevs un Orlovs, kalējs b. Boreiko, virpotājs b. Grinbergs un citi. Ikviens no viņiem maiņas uzdevumus izpilda par 140 — 200 procentiem.

Laba cukurbiešu raža

KRUSTPILS (LTA). Lielākā daļa rajona kolchozu jau sākuši novākt cukurbietes. Šis kultūras raža šogad visur ir laba. Molotova vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī, „Uz priekšu“, Kirova vārdā nosauktajā artelī un citos no katra hektara iegūst ne mazāk kā 190 — 200 centnerus biešu. Ar pieredzi bagātā cukurbiešu audzētāja Jāņa Bites posms Čruščova vārdā nosauktajā kolchozā 9 hektaru platībā izaudzējis 280 — 300 centneru biešu no ha. Jānis Bite sējā izmantoja kombinēto sējmašīnu ar 60x60 centimetru platām rindstarpām. Augsni labi mēsloja. Veģetācijas periodā sējumi tika divas reizes kultivēti, un vienu reizi tiem virsmēslojumā deva mineralmēslus.

Rīgas dizelbūves rūpnīcas kolektīvs sekmīgi izpilda plānu. Uzņēmumā radītas plūsmas līnijas, kur apstrādā virzuļus, kļaušus, cilindrus čaulas un vārstuļus. Rūpnīcā ir divas šādas plūsmas līnijas. Attēlā: plūsmas līnija, kur apstrādā kloķvārpstas. (TASS fotohronika)

Jauns veikals Kuldīgā

Šajās dienās Kuldīgas patērētāju biedrība atvēra jaunu veikalu. Tanī pilsētas un lauku iedzīvotāji varēs iegādāties petroleju, benzīnu un citus naftas izstrādājumus.

Attēlā: jaunais veikals.

Sports

«Vulkans» — «Dinamo» (Rīga) 6:0

Ceturtdien, 4. oktobrī meistaraciklu turpinājumā futbolā tikās «Vulkans» un «Dinamo» Rīga. Pirmā apļa spēle ar šo komandu beidzās ar «Vulkana» 4:1 uzvaru.

Šoreiz «Vulkans» spēlē ne daudz mainītā sastāvā: Jēkabsons, Zavickis, Priekalns, Kuršinskis, Freimanis, Kramzaks, Katucāns, Pilādzis, Rubulis, Stūris, Kreislers.

Pašā spēles sākumā pārsvarā viesi, bet ilgi pārsvaru viņiem neizdodas paturēt. Kuldīdznieki pārņem vadību un to patur līdz spēles beigām. Skaidri vērojams kuldīdznieku tehnikas un ātruma pārsvars. 23. minūtē Freimanis iesit no vārtsarga atlikušo bumbu vārtos. Rezultāts 1:0 — ved «Vulkans». Rubulis rezultātu palielina uz 2:0. Pus-

laika pēdējā minūtē viesiem par labu tiesnesis piešķir 11 m soda sitienu, bet Jēkabsons to teicami atvairā. Tā arī pirmais puslaiks noslēdzās ar 2:0 «Vulkana» labā.

Otrajā puslaikā atkal pārsvarā «Vulkana» futbolisti. No piespēles cauri viesu aizsardzībai trešos vārtus gūst Stūris. Spēles turpinājumā vārtus vēl guva Stūris un Katucāns. Rīdzinieki izdara vārtu sargu maiņu, bet arī rezerves vārtsargs ir spiests vēlreiz izņemt bumbu no vārtu tikla. Spēles gala rezultāts 6:0 «Vulkana» futbolistu labā. Lai gan rezultāts ir augsts un uzvara ir pārliecinoša, tomēr šī nebija mūsu futbolistu labākā spēle. No uzbrukuma varētu vēlēties drošāku spēli un precīzākus sitienus.

P. Ozols

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(20. turpinājums)

„Odžu gravā tava govs gul, jau beigta. Galva pārsista ar cirvi un kakls pārgriezts.“ Nu, un tā palauzījās, palauzījās cilvēks un saliecās. Ko viens pret viņiem var izdarīt? Padauza palēnām ar āmuriņu, stipas lec, vakaros grāmatnīgas palasa. Bet vērtīgs veucuks. Izglītots. Viņam mājās ir Leņina raksti, ir Kārļa Marksa, ir Leva Tolstoja. Un, kad viņš vadija lopkopību, fermās bija kārtībai Disciplinā! Visu darija pēc zinātnes mācības, lopi bija paēdināti, barības pietika, krišanu nezināja. Lūk, un es saku: ja šīto Filīpu Kasjanīču tur levēlētu par priekšsēdētāju, darbs ietu pavisam citādi. Tikai, varbūt, pats negribēs, atteikties. Apņicis jau ar savu galvu riskēt.

— Artjuchinu nepazīstu, — Dolgušins teica. — Neesmu pie viņiem tādu veucuku redzējis. Varbūt jūs, Grigorij Petrovič, pazīstat?

Holodovs noraidīši pakratīja galvu.

Dolgušins legrīma domās.

— Tu, lūk, Ignat Sergejevič, nevari cīst dzērājus „Ausmā“, bet stāsta, ka arī pats šai zīņai neesot bez grēka, dūšīgi iemetot? — Ne jau nu dūšīgi, tas nav pareizi...

Zaicevs, padzīvojis cilvēks ar sirmu matu denģos un vāju, nogurušu un grumbalnu seju, mulsi nolaidis acis, burzīja rokās cepuri.

— No labas dzīves dzert ne-

sāksi, biedri direktor... Bij man tāds grēciņš. Pērnad biedrs Zarubins divas reizes redzēja mani uz lauka ierībušu. Bet kāda iemesla dēļ dzēru? Tāpēc, ka nav kārtības. Traktori stāv, cilvēkus mums negādā, brigadier nodzer mageriņas par zagtu sienu, par ražu neviens nerūpējas. Nu un arī pats... Nošļuks dūša un ledzērsi no bēdām... Bet ja ies uz to pusi, lai cīnītos ar šādām, tad apsolu jums darba laikā nedzert. Par izejamām dienām protams, nesolos...

— Labi, atcerēšos tavu solījumu.

Dolgušins uzmanīgi paskatījās uz Zaicevu.

— Bet vai tev ir govs, Ignat Sergejevič?

— Ir. Govs un tele. Čūka arī ir.

— Nebaidies, ka šī mūsu saruna par to bandu klūs zināma kolchozā un tavu govī piemeklēs tāds pats liktenis kā Artjuchina? Vai arī māju nosvīlīnās?

— Viss var būt, biedri direktor. Mana māja tur, kolchozā, visa mana ģimene tur... Kā lai nebaidītos. Baidos. Bet cīst arī vairāk nevaru! — Zaicevs pacēla galvu. — Viens gribēja iesākt — apkusa, otrs palika klusu — kas tad notiks? Lasām avīzes, vīsur pēc Cekas lēmuma dzīve iet uz augšu, bet pie mums kā purvā!

— Vai tu esi komunistis?

— Nē, bezpartejiskais... Komunisti tur ar to samierināju-

šies. Bet cīti arī pašī lejaukti...

Ir tur viens tips, ne komunisti, vienkāršs kolchoznieks, Kaškins, iesaukts par „demokratu“.

Kādreiz labi agrāk, vēl līdz kolektivizācijai, visās sapulcēs uzstājās: „Es par demokratu! Par brālību, par vienlīdzību!“ Bet pats no brāļa bada gadā par pudu miltu māju nopirka; tautas tiesa vēlāk atcēla to pirkumu kā parādģuga darījumu. Lūk, šis „demokrats“ mīl komunistus ievīlīnāt pie sevis. Drava viņam liela, dārzs, zivis ar venteriem ķer, vienmēr ir ko ledzert, iekost. Un ja nu kādu pēdabū uz netīru darbu un komunisti sev pa klusam atvedīs klēpi sienu vai salmu, tad jau šis tips pēc tam uz tā paša rēķina sev pārvilks veselus devīgus vezumus!

Dolgušins, pieliecies Holodovam, klusi teica:

— Lūk, ka, Grigorij Petrovič, mūsu emteasa lietas saistās ar kolchoza darišanām! Bet Medvedjevs man saka: nelienet kolchozos. Kā es tur varu nelīst? Mūsu traktoru brigade arī nevar strādāt ar pilnu jaudu, ja kolchozā notiek tādas lietas.

REPUBLIKAS MASU TURNIRS DAMBRETĒ

Mūsu republikas Fiziskās kultūras un sporta komiteja organizē jaunu pasākumu — rīko Latvijas PSR pirmo masu turnīru dambretē. Turnīra uzdevums — propagandēt šo spēles veidu plašās darbaļaužu un jaunatnes masās, nostiprināt sekciju darbu fizikultūras kolektīvos, paaugstināt dambretistu meistarību un noskaidrot katra rajona labākos spēlētājus. Tas aptvers vienā sarīkojumā visus republikas dambretistus un dambretistes. Turnīrs notiks atsevišķi vīriešiem un sievietēm.

Dambretes masu turnīra izcīņa notiks četros posmos. Pirmais posms risināsies fizikultūras kolektīvos no 5. oktobra līdz 25. decembrim. Katra dambretista pienākums ir aizstāvēt sava kolektīva godu un uzrādīt zināmu aktivitāti šī turnīra organizēšanā. Šeit sevišķi aktīvi jāstrādā fizikolektīva padomes priekšsēdētājiem. Turnīru darba vietās var organizēt pēc vienminusu sistēmas — katrs dalībnieks ar vienu zaudējumu vai divām neizšķirtām partijām no turpmākām sacensībām izstājas.

Laikā no 1957. gada 5. līdz 8. janvārim notiks rajona turnīrs. Tajā piedalīsies turnīru uzvarētāji darba vietās — pa vienam no katriem 12 vīriešiem vai 6 sievietēm. Tādējādi nepieciešams, lai fizikultūras kolektīvos būtu minimālais dalībnieku skaits.

Pēc tam visu rajonu labākie dambretisti un dambretistes cīnīsies masu turnīru pusfinaļos. No 12. līdz 18. februārim notiks republikas dambretes masu turnīra pēdējais posms — fināls, ko izcīnīs Rīgā.

I. Kalsals

ĀRSTA PADOMI VECĀKIEM

Bērnu barošana

Katra māte un katrs tēvs vēlas savu bērnu izaudzināt veselīgu un spēcīgu. Tomēr ne katru reizi tas izdodas, un, ja neskaita smagas slimības, iemesls visbiežāk ir kopšanas un barošanas kļūdas.

I

Jaunpiedzimušā dabīgā barība ir mātes piens. Bērnu vēlams barot tikai ar krūti 5—6 mēnešus, pievienojot šai laikā tikai 2—3 mēnešu vecumā augļu vai dārzeņu sulas un D vitamīnu vai zivju eļļu. Baro līdz 3 mēnešiem 7 reizes dienā — tas ir ik pēc 3 stundām. 3—5 mēnešu vecumā baro 6 reizes dienā — tas ir ik pēc 3,5 stundām, un pēc 5 mēnešiem — ik pēc 4 stundām. Piebarojumu sāk no 5 mēnešu vecuma. Dod sākumā šķidru 5 proc. mannas putriņu, vēlāk biežāku ar 0,5 piena pieaugošās devās līdz 1 barošanas reizi aizvieto ar putriņu. No 5—6 mēnešu vecuma var dot 1/4 olas dzeltenumu pārdiēdām — jēlu jeb cieti novārītu. No 8 mēnešu vecuma var dot vienas olas dzeltenumu ik dienas. Olas baltumu var dot tikai no 1,5—2 gadu vecuma. No 6,5 mēnešu vecuma bērnu radina pie sakņu biezeņiem, lai no 7 mēnešu vecuma varētu izlaist vēl otru krūts barošanas reizi. No 7 mēnešu vecuma var dot ceptu ābolu, ābolu biezeni, svaigu ogu biezeni un tāpat labu svaigu biezeni. Līdz 7 mēnešu vecuma var dot bērnam graust sausņus, cepumus, cietu maizi. Šai laikā var sākt dot arī sakņu zupas ar krējumu vai sviestu, kad pie tām pieradis — galas zupu 2—3 reizes nedēļā. Zupu dod ar kartupeļu biezeni. No 8 mēnešu vecuma var dot kompotu, aknas, smadzenes nelielās devās. Šai laikā ievēd vēl trešo mākslīgā barojuma reizi — vēlams keliņu vai rūgušpienu ar sausņiem, biskvītiem utt.

No 8—9 mēnešiem var sākt dot gaļu — maltu, rūpīgi vārītu 1—2 tējkarotes. Lieto teļa, putnu vai jaunu liellopu gaļu. No 10—11 mēnešiem var dot frikadeles, no 1 gadu vecuma kotletes — 20—30 gramus. Putru līdz 6—7 mēnešiem vāra 1/2 pienā, tad pakāpeniski pāriet uz 2/3 piena. Pilnpienu var dot pēc 8 mēnešiem.

Bērnu atņem no krūts 1 gada vecumā. Ilgāk baro, ja bērns citu barību slikti gremo, slim, jeb ir vasara.

Ārste A. Trumpe

Ģināji? Kā ar piekabes inventāru? Kādas tev vajadzības? Kādas pretenzijas pret mūsu darbnīcu, galveno inženieri biedru Barsukovu?

Zaicevs pastāstīja, kas viņam trūkst no inventāra, kādas rezerves daļas vajadzīgas. Sarunu ar viņu Dolgušins nobēdza tā:

— Tātad, galvenais, kas mums tuvākajā laikā jāizdara, — jāievēd kārtība kolchozā „Ausma“. Vai tā?

— Tā gan, Christofor Daniļi!

Vairāk cīst nevar!

— Kārtība būs!

Holodovs uzmeta skatu Dolgušinam un tūlīt nolaida plakstus. Viņa lūpām pārslidēja kaut kas smaids līdzīgs. Viņu pārsteidza šo direktora vārdu pārliecinātā tons.

— Kārtība būs. Un ja tevi nekas netraucēs no kolchoza puses —

Pēc viena gada vecuma bērnu pakāpeniski radina piecietākas, biežākas barības. Nevar tomēr bērnu barot kā pieaugušo. No bērna diētas jāizslēdz asas mērces, garšvielas, dabīgā kafija un tēja. Kakao un šokolāde jāizslēdz līdz 2 gadu vecuma.

Ja bērnam sliktā apetīte, var dot gabaliņu siļķes, labas desas, ikrus, skābus gurķus un skābus kāpostus, kad ir pietiekams daudzums zobu. Zaļi augļi un saknes nav jāierobežo.

Pienācīgi pēc viena gada nav iesakāms dot vairāk par 500—600 gramam.

Bērna ēdienam jābūt daudzpusīgam, nedrīkst kādu produktu, piemēram, olas, sviestu, pienu dot pārāk daudz. Tāda vienpusīga barība rada bērna organismā traucējumus — dažādas izsitumus uz ādas, caurejas un citus.

Ja mātei piena nepietiek, piebarošana jāskā agrāk. Par cik agra piebarošana vai maksimālā barošana kaitē bērna pareizai attīstībai, nav vēlams piebarošanu sākt uz savu roku. Ja mātei rodas aizdomas, ka bērnam nepietiek piena, bērnu jānes uz konsultāciju kontrolei.

Izsverot izēstā piena daudzumu un ņemot vērā bērna pieņemšanos svarā uzzināsim, vai piena patiesi trūkst un cik reizes dienā jāpiebaro. Līdz 2 mēnešu vecumam ieteicams piebarot ar citas mātes pienu, tikai nepieciešamības gadījumā jānodrošina maksimāls piebarojums: govs piens, ko atšķaida uz pusēm ar risu novārījumu, pievienojot 5 procentus cukura.

Jaukti un mākslīgi barojot uz pilnpienu pāriet ātrāk kā pie dabīgās barošanas. Līdz 3 mēnešu vecumam jānodrošina vārījumi ar 1/2 piena, 3—5 mēnešu vecumā — ar 2/3 piena, no 5—6 mēnešu vecumā var pāriet pilnpienā. Pie pilnīgi mākslīgas barošanas uz pilnpienu var pāriet jau 4—5 mēnešu vecumā. Pārējās piebarošanas kā krūts bērnam, tikai sakņu biezeni var sākt nedaudz ātrāk. Mannu nav iesakāms dot pirms 4 mēnešiem, jābaro ar auzu un risu novārījumu.

Barojot bērnu mākslīgi, tas regulāri jānes uz bērnu konsultāciju un jāievēro visi ārsta norādījumi.

Ārste A. Trumpe

cik dienās varēsi tikt galā ar agro graudaugu sēju? Tu taču esi vecs mehanizators, Ignat Sergejič, divdesmit gadu stažs, šai darbā norījis ne vienu vien, bet savus trīs krupjus. Un traktoristi arī tev it kā nebūtu slikti.

— Par traktoristiem nesūdzos. Ir divi bez prakses, kā mē kuršiem, bet nekas, pamācīsim.

— Tātad, cik dienās? ...

Zaicevs apbēdās, izvilka no svārkur leškabatas ietaukotu skolnieka burtnīcu, kur viņam bija ierakstīts hektāru skaits, cik pavašari jāuzzar, jākulīvē, jāocē, jāsej, mālnas un dienas normas, atvēra to un ilgi klusēdams un kustinādam lūpas, kaut ko pie sevis skatīja.

(Turpinājums sekos)

Redaktora v. E. Adamsons